

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1-По1 19/24
20.12.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судије Милимира Лукића, председника већа, Марка Јоцића, Маје Илић, Драгана Тесаровића и Драгољуба Албијанића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Александра Багаша, као записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА и др.**, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 4 у вези става 2 КЗ, у вези члана 61 КЗ и др., одлучујући о жалбама јавног тужиоца – Јавног тужилаштва за организовани криминал, браниоца окривљених ББ, ВВ и ГГ, адв. Николе Јовановића и браниоца окривљеног АА, адв. Иване Остојић, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр. 216/23 од 12.03.2024. године, у јавној седници већа одржаној у присуству јавног тужиоца – Јавног тужилаштва за организовани криминал Горана Јовића и адвоката Николе Јовановића, а у одсуству уредно обавештеног окривљеног АА, као и браниоца адв. Иване Остојић, дана 20.12.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

Делимичним уважавањем жалбе јавног тужиоца – Јавног тужилаштва за организовани криминал **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр. 216/23 од 12.03.2024. године само у односу на окривљеног АА и у погледу одлуке о кривичној санкцији тако што Апелациони суд у Београду окривљеног АА за продужено кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 4 у вези става 2, у вези члана 61 Кривичног законика за које је првостепеном пресудом оглашен кривим применом одредби чланова 4, 14, 22, 42, 45, 54 и 55А, 61 ст. 1 и 63 Кривичног законика осуђује на казну затвора у трајању од 9 (девет) година и 1 (једног) месеца у коју казну му се урачунава време за које је окривљени био у притвору у периоду од 14.09.2021. године, када је лишен слободе до 27.12.2022. године и време проведено на издржавању мере забране напуштања стана које се рачуна од 27.12.2022. године до 04.03.2024. године, док се у преосталом делу жалба јавног тужиоца – Јавног тужилаштва за организовани криминал као и жалбе браниоца окривљених ББ, ВВ и ГГ, адв. Николе Јовановића, као и браниоца окривљеног АА, адв. Иване Остојић одбијају као

неосноване, а пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр. 216/23 од 12.03.2024. године, се у непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ.**

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1 бр. 216/23 од 12.03.2024. године окривљени су оглашени кривим и то окривљени АА и ББ због једног продуженог кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 4 у вези става 2 у вези члана 61 став 1 КЗ, а ББ у стицају са продуженим кривичним делом посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356 став 1 тачка 5 у вези члана 355 став 2 у вези става 1 Кривичног законика у вези члана 61 став 1 Кривичног законика (описаног под тачкама 4 и 5 изреке побијане пресуде), а окривљени ВВ и ГГ због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи помагањем из члана 350 став 2 у вези члана 35 КЗ (описаног под тачком 6 изреке пресуде), па је суд окривљеног АА, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 4 у вези става 2 у вези члана 61 Кривичног законика осудио на казну затвора у трајању од 6 година и 3 месеца у коју му се урачунава време које је провео у притвору од 14.09.2021. године када је лишен слободе до 27.12.2022. године и време проведено на издржавању мере забране напуштања стана која се рачуна од 27.12.2022. године до 04.03.2024. године. Суд је окривљеног ББ осудио за продужено кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење из члана 350 став 4 у вези става 2 у вези члана 61 Кривичног законика у стицају са продуженим кривичним делом посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356 став 1 тачка 5 у вези члана 355 став 2 у вези става 1 у вези члана 61 став 1 Кривичног законика на појединачне казне затвора и то за продужено кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 4 у вези става 2 у вези члана 61 Кривичног законика на казну затвора у трајању од 3 године и 3 месеца, за кривично дело посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356 став 1 тачка 5 у вези са чланом 355 став 2 у вези става 1 у вези члана 61 став 1 КЗ на казну затвора у трајању од 7 месеци, а затим га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци, у коју му се урачунава време које је провео у притвору у периоду од 14.09.2021. године када је лишен слободе до 04.03.2022. године. Суд је окривљену ВВ за кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи помагањем из члана 350 став 2 у вези члана 35 КЗ осудио на казну затвора у трајању од 6 месеци, с тим што ће окривљена казну издржавати у просторијама у којима станују у ... улица ... без примене електронског надзора уз упозорење да уколико окривљена за време издржавања казне самовољно напусти просторије у којима станује у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора. Окривљеног ГГ је суд због извршења кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи помагањем из члана 350 став 2 у вези члана 35 КЗ осудио на казну затвора у трајању од 8 месеци, стим што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује у ... у месту ... у улици ..., без примене електронског надзора, уз упозорење да уколико окривљени за време издржавања ове казне самовољно напусти просторије у којима станује у трајању преко 6 часова или два

пута у трајању до 6 часова, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу извршење казне затвора.

Суд је на основу члана 91 и 92 Кривичног законика окривљенима одузео имовинску корист прибављену кривичним делом како је то наведено у ставу два изреке побијане пресуде, док је у ставу три изреке побијане пресуде окривљенима изречена мера безбедности одузимања предмета наведених у истом ставу. Суд је ставом четири изреке побијане пресуде обавезао окривљене да плате трошкове кривичног поступка наведене у изреци побијане пресуде.

У ставу пет изреке побијане пресуде ослободио је од оптужбе окривљеног АА на основу одредбе члана 423 тачка 2 ЗКП да је извршио продужено кривично дело посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356 став 1 тачка 5 КЗ у вези члана 355 став 2 у вези става 1 у вези члана 61 Кривичног законика.

Против означене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Јавног тужилаштва за организовани криминал, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичним санкцијама, са предлогом да се побијана пресуда преиначи и окривљени АА огласи кривим и због извршења кривичног дела посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356 став 1 тачка 5 КЗ у вези са чланом 355 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ, те да му се изрекне јединствена казна затвора у трајању дужем или уколико сматра да је првостепена пресуда није обухваћена битним повредама одредаба кривичног поступка и да је чињенично стање правилно утврђено, да је преиначена наведена пресуда, тако што ће окривљенима изрећи казне затвора у дужем трајању;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Ивана Остојић, због битних повреда одредаба ЗКП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се побијана пресуда укине или да се преиначи, те да се у односу на окривљеног АА утврди да нису испуњени услови за примену одредбе члана 55а Кривичног законика приликом одлучивања о кривичној санкцији;

-бранилац окривљених ББ, ВВ и ГГ, адвокат Никола Јовановић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се побијана пресуда преиначи, окривљени ВВ и ГГ ослободе од оптужбе и да се свим окривљенима изрекну блаже казне.

Јавно тужилаштво за организовани криминал је доставило поднесак Ктж.бр.48/24 од 26. јуна 2024. године у коме је предложило да се жалбе бранилаца окривљених одбију као неосноване, а да се жалба тужиоца усвоји.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је одржао јавну седницу већа на којој је размотрио списе, па је испитући побијану пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутим у жалбама, нашао:

-жалба тужиоца је основана у погледу одлуке о кривичној санкцији у односу на окривљеног АА, док су жалбе бранилаца окривљених неосноване.

Побијајући првостепену пресуду због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, тужилац у изјављеној жалби указује да је суд дао нејасне разлоге у погледу закључка да нема доказа да је окривљени АА извршио кривично дело посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356 став 5 у вези са ставом 1 у вези члана 355 став 2 у вези са ставом 1 Кривичног законика, те да су нејасни разлози првостепеног суда и у делу у коме наводи да није било могуће да утврди ко је и под којим околностима набавио за комби возило неприпадајуће регистарске таблице и које је порекло неаутентичних исправа – саобраћајне дозволе и регистрационе налепнице за комби који гласе на регистрационе ознаке ...

Међутим, овакви жалбени наводи тужиоца су оцењени као неосновани, будући да је по налажењу Апелационог суда у Београду првостепени суд правилно окривљеног АА ослободио од оптужбе за кривично дело посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356 КЗ које је окривљеном АА и ББ стављено на терет под тачкама два и шест оптужнице. Наиме, у диспозитиву оптужбе по правилном закључку првостепеног суда се наводи чињеница да је у комби возилу приликом форензичког прегледа лица места полиција затекла саобраћајну дозволу која гласи на возило комби марке “Fiat Ducato” регистарске ознаке ... и свим идентификационим подацима овог комби возила, а на ветробранском стаклу комбија и регистрациона налепницу истоветне садржине са роком важности 30.12.2021. године, а како се то констатује у извештају о форензичком прегледу лица места са фото елаборатом од 14.09.2021. године, из чега обзиром на допис ПУ Београд од 20.12.2022. године очигледно произлази да су и саобраћајна дозвола и регистрациона налепница затечене у комбију неаутентичне исправе које лажно сведоче о регистрационом идентитету комби возила као комби возилу регистрованом са ознаком ... Дакле, првостепени суд је правилно закључио да на основу расположивих доказа није могуће утврдити ко је и под којим околностима набавио за комби возило неприпадајуће регистарске таблице и које је порекло неаутентичних исправа – саобраћајне дозволе и регистрационе налепнице за комби које гласе на регистрационе ознаке ... којима је створен привид легалног идентитета комби возила ових регистрационих ознака, па иако окривљени АА и окривљени ББ не оспоравају да су у јавном саобраћају употребљавали комби са постављеним таблицама ..., није могуће поуздано утврдити да су окривљени поступали са сазнањем да регистарске таблице ... нису издате за ово возило и да се ради о неприпадајућим исправама, што је иначе нужни субјективни услов инкриминације кривичног дела из члана 356 КЗ, које може бити извршено само са умишљајем. Ово истовремено значи да у погледу регистарских ознака ... није могло бити заблуде у погледу чињеница да ове регистарске таблице нису издате за комби “Fiat Ducato”, а као што је наведено ни оспорене чињенице да је окривљени ББ у два наврата у јавном саобраћају управљао комби возилом са постављеним неприпадајућим регистарским таблицама ... и то 21.07.2021. године у 13,46 часова и 03.08.2021. године у 14,50 часова, (тачка четири и пет изреке првостепене пресуде), оба пута уочен у ..., улица ... да би на наплатној рампи ауто-пута Параћин у смеру ка Београду у 14,21 часова, односно у 16,05 часова евидентиран пролазак истог комбија, али са постављеним таблицама ..., што је првостепени суд утврдио из извештаја о тајном праћењу и снимању са фотодокументацијом изузетом и са наплате станице ауто-пута Параћин у смеру ка

Београду. Да је окривљени ББ у наведено време и локацији извршио замену неадекватних регистарских таблица суд је утврдио на основу чињенице да је том приликом управо ББ био у поседу комбија и истим управљао, као и на основу снимака пресретнутих разговора и то снимка од 21.07.2021. године у 13,52 часова у коме се сада осуђени ДД обраћа окривљеном ББ речима: “Овамо да помериш ово бре” и снимка од 03.08.2021. године у 14,15 часова у коме се окривљени ББ обраћа ДД речима: “Само ћемо да станемо да заменимо ово и терамо”, а што истовремено демантује одбрану окривљеног ББ из истраге да су АА и ДД мењали регистарске таблице и коначне наводе оптужнице да је окривљени АА предузимао ове радње чини недоказаним. Са свих наведених разлога и доказа цењених у међусобној повезаности суд је правилно закључио да оптужба није доказала да је окривљени АА обезбедио комби возило “Fiat Ducato” и неприпадајуће регистарске таблице, да је овим комбијем са постављеним неприпадајућим таблицама регистарских ознака ... управљао у јавном саобраћају, да је вршио замену регистарских таблица, као и наводе из уводног дела оптужнице да је комбијем управљао превозећи мигранте (што се иначе у тачкама 2 и 6 оптужнице ставља на терет ББ а не АА), нити је доказано да је АА у вези употребе таблица регистарских ознака ... било познато да нису издате за комби возило “Fiat Ducato”, а са којих је разлога у недостатку доказа о постојању субјективних елемента кривичног дела на основу члана 423 тачка 2 ЗКП за кривично дело из члана 356 став 1 тачка 5 у вези члана 355 став 2 у вези става 1 у вези члана 61 Кривичног законика првостепени суд је правилно ослободио од оптужбе окривљеног АА како је то наведено у ставу 5 изреке побијане пресуде, док је у односу на окривљеног ББ наведено кривично дело свео на неовлашћену употребу регистарских таблица ..., на који начин је то утврђено у тачкама 4 и 5 изреке пресуде, а употребу неприпадајућих регистарских таблица ... ознаке изоставио из описа кривичног дела, обзиром да је радња употреба таблица са ... ознакама у односу на продужено кривично дело са радњама употребе таблица за ... ознакама, а све обзиром да суд није могао поуздано да утврди да је окривљени ББ био свестан да и регистарске таблице ... нису издате за комби “Fiat Ducato”, јер као што је наведено комби је био снабдевен собраћајном дозволом и регистрационом налепницом са овим регистарским ознакама којима је створен привид аутентичности ових регистарских таблица, као таблица регуларно издатих за комби возило. При том у овим радњама окривљеног ББ које су извршене у два наврата и то 21.07.2021. године и 03.08.2021. године остварена су субјективна и објективна обележја кривичног дела у продуженом трајању јер се ради о радњама извршеног истоврсног кривичног дела учињеног у временској повезаности које представљају целину због постојања истоврсности предмета – коришћења неприпадајућих регистарских таблица, коришћење исте ситуације – употребе комбија у јавном саобраћају ради превоза, јединственог места и простора извршења кривичног дела – јавни пут од Зајечара до наплатне рампе ауто-пута Параћин и јединственог умишљаја учиниоца који је кривично дело извршио са директним умишљајем, за шта је првостепени суд у образложењу побијане пресуде, насупрот жалбеним наводима тужиоца дао јасне и непротивречне разлоге који су у свему прихватљиви и за Апелациони суд у Београду, Посебно одељење.

Неосновани су и жалбени наводи тужиоца којима се првостепена пресуда побија уз истицање да је суд дао нејасне разлоге за свој закључак да не одузме од окривљених ВВ и ГГ предмете чије је одузимање предложено у оптужници – мобилне телефоне, будући да је првостепени суд навео да наведене мобилне телефоне није узео имајући у виду да исти по својој општој намени не представљају предмете кривичног дела већ су

употребљени ситуационо и користе се превасходно у породичној комуникацији, те како су комуницирали искључиво са ББ – супругом окривљене ВВ, односно сином окривљеног ГГ, не и са осталим окривљенима, односно осуђенима, то по правилном налажењу првостепеног суда, а насупрот жалбеним наводима тужиоца не постоји реална опасност да ће поново бити употребљени за извршење кривичног дела у смислу члана 87 Кривичног законика.

Побијајући првостепену пресуду због битних повреда одредаба кривичног поступка бранилац окривљеног АА у изјављеној жалби указује да је нејасно како је првостепени суд утврдио да је окривљени АА био припадник организоване криминалне групе, те да се пресуда у том смислу заснива на претпоставкама.

Међутим, овакви жалбени наводи су оцењени као неосновани. Наиме, одредбом члана 112 став 35 Кривичног законика прописано је да је организована криминална група, група од три или више лица која постоји одређено време и делује споразумно у циљу вршења једног или више кривичних дела за која је прописана казна затвора од 4 године или тежа казна, ради непосредног или посредног стицања финансијске или друге користи. Имајући у виду напред цитирану одредбу кривичног законика Апелациони суд у Београду Посебно одељење, налази да је првостепени суд правилно закључио да су окривљени деловали као припадници организоване криминалне групе, имајући у виду доказе које је првостепени суд детаљно анализирао на страни 63 и 64 образложења побијане пресуде, те имајући у виду признање окривљеног АА са главног претреса и признање окривљеног ББ из истраге и са главног претреса неспорно утврдио да су ови окривљени деловали споразумно а по упутствима сада осуђеног ДД у више наврата и то у периоду од 28.06.2021. године до 10.08.2021. године, те учествовали у недозвољеном транзиту кроз Републику Србију страних држављана – илегалних миграната. Овакво признање окривљених потврђено је и материјалним доказима – снимцима и извештајима насталим применом посебних доказних радњи, тајни надзор комуникације и трајно праћење и снимање, снимцима надзорних камера са наплатних рампи ауто-пута Ниш – Београд, као и исказима сада осуђених пре свега ДД и других сада осуђених саизвршилаца којима се потврђују околности у вези илегалног преласка границе страних држављана, као и све друге околности у вези спровођења прихвата и превоза илегалних миграната, у чему је поред овде окривљених учествовало још 6 сада осуђених лица, стим што је у односу на имовинску корист коју је остварио АА суд на основу исказа организатора – ДД укупну имовинску корист утврдио у нешто већем износу од износа који је определио АА, обзиром да је организатор вршио расподелу имовинске користи, што његов исказ чини веродостојнијим, а што све неспорно указује да се у овом конкретном случају ради о организованој криминалној групи управо у смислу одредбе члана 112 став 35 Кривичног законика, будући да се радило о групи од од три, односно више лица, која је постојала у одређено време и деловала споразумно у циљу вршења кривичних дела за која је прописана казна затвора од 4 године или тежа казна, а ради непосредног или посредног стицања финансијске користи, због чега су и жалбени наводи браниоца окривљеног АА, којима се првостепена пресуда побија уз истицање да је суд на основу претпоставке закључио да је окривљени АА био припадник организоване криминалне групе су оцењени као неосновани.

Окривљени АА и ББ када је у питању кривично дело из члана 350 став 2

Кривичног законика су по правилном закључку првостепеног суда извршили у саставу организоване криминалне групе, при чему окривљени нису оспоравали објективне околности у вези извршења кривичног дела и то да их је за кријумчарење људи ангажовао ДД, који је Спк. пресудом оглашен кривим као организатор организоване криминалне групе, у чијој је организацији вршен прихват и превоз илегалних миграната и расподела добити остварена превозом, јер је неспорно и учешће осталих сада осуђених лица, пре свега ЋЋ, који је на основу претходног договора ДД са НН лицем из Бугарске илегалне мигранте прихватио у пограничном појасу са Бугарском и спроводио их од атара села Селачка, где су мигранти привремено боравили, а одатле транспортовани до периферије Београда на путу ка Панчеву, а у чијем су привременом боравку и превозу учествовали и окривљени АА и ББ, на начин како је то у битном и неспорно утврђено, а због чега је и суд правилно закључио да су окривљени АА и ББ кривично дело из члана 350 став 2 Кривичног законика извршили у саставу организоване криминалне групе, што су окривљени и оспоравали, која је у сваком поједином случају поступала у саставу још најмање два лица – организатора ДД и водича ЋЋ уз учешће и других правоснажно осуђених лица, а која група је у периоду од 28.06. до 10.08.2021. године деловала споразумно, са структуром која је подразумевала поделу улога у јединственом криминалном подухвату са јединственим планом криминалног деловања, ради стицања финансијске користи и која, како је то и у претходном делу образложења ове пресуде наведено и због чега у смислу члана 112 став 35 Кривичног законика, представља организовану криминалну групу.

Бранилац окривљених ББ, ВВ и ГГ, побијајући првостепену пресуду у изјављеној жалби указује да у односу на њих нема доказа да су извршили кривична дела за која су оглашени кривим. Међутим, овакви жалбени наводи браниоца окривљених су оцењени као неосновани, будући да је првостепени суд на основу доказа које је извео на главном претресу правилно утврдио чињенично стање и за свој закључак у образложењу побијане пресуде дао јасне разлоге, који су у свему прихватљиви и за овај суд. У вези тачке 1 пресуде, на основу признања окривљеног ББ, које се такође потврђује и свим другим доказима, суд је утврдио да је окривљени ББ по упутствима ДД дана 30.06.2021. године учествовао у недозвољеном транзиту осам илегалних миграната од места Селачка до Београда, које су својим путничким возилом непосредно превозили сада осуђени ЕЕ и ЖЖ, тако што се возило марке “Renault Megane” ... кретао испред путничких возила са мигрантима са задатком да обавештава ЕЕ и ЖЖ о присуству полиције на рути кретања и на тај начин обезбеди несметани недозвољен превоз миграната, за шта је остварио новчану корист од 200 евра. У погледу кривичног дела из члана 350 став 2 помагањем у вези члана 35 Кривичног законика, које се окривљенима ВВ и ГГ ставља на терет у тачки 6 изреке измењене оптужнице, на основу одбране окривљених и осталих материјалних доказа – снимака насталих применом посебне доказне радње тајни надзор комуникације, суд је неспорно утврдио да је окривљена ВВ дана 09.08.2021. године, на позив супруга – окривљеног ББ управљала својим возилом од Зајечара до места Велики Извор, како би обавестила окривљеног о присуству полицијских патрола дуж пута, као и да је окривљени ГГ најпре 09.08.2021. године, заједно са својим сином – окривљеним ББ најпре омогућио недозвољен боравак за осам илегалних миграната у помоћном објекту породичне куће у ..., у који их је сместио окривљени ББ, а затим се дана 10.08.2021. године окривљени ГГ око 05,00 часова кретао својим возилом од места ... до места у близини Зајечара испред комби возила марке “Fiat Ducato”, регистарских ознака ..., којим је управљао

окривљени ББ и у којем је превозио осам илегалних миграната, како би га благовремено обавестио о присуству полицијских патрола дуж пута. У вези ове тачке, окривљени ГГ је најпре негирао да је знао за мигранте, не изјашњавајући се о тонским снимцима надзираних разговора које је водио са окривљеним ББ дана 09. и 10.08.2021. године, окривљени је потврдио да су “осам човека” који се помињу у разговору највероватније мигранти, из чега је суд утврдио да је окривљени ГГ на овај начин учествовао у омогућавању недозвољеног боравка осам страних држављана – илегалних миграната у помоћним просторијама породичне куће у ..., до њиховог даљег транзита до Београда и њиховог недозвољеног транзита од ... до места у близини Зајечара, свестан околности у вези илегалног статуса овим лица.

Окривљена ГГ је у својој одбрани наводила да није знала да се у комбију налазе мигранти и да мисли да је ББ избегавао патроле јер је попио и да није знала где се налази комби. Међутим, овакве наводе одбране првостепени суд је правилно оценио као неистините, из свих напред наведених разлога, будући да су исти у супротности са изведеним доказима, обављеним цитираним разговорима и управљени на покушај избегавања кривичне одговорности. Наиме, у погледу договора између ББ и ГГ око смештаја илегалних миграната дана 09.08.2021. године, окривљени ГГ се у својој одбрани неодређено изјашњавао, међутим, суд је анализом снимака надзираних разговора које је водио са ББ дана 09.08.2021. године у 19:57:11 и 19:59:54 неспорно утврдио постојање њиховог договора око смештаја илегалних миграната у помоћни објект породичне куће у ..., јер најпре позива ГГ и говори му да довози комби са осам миграната, а одмах затим ГГ позива ББ и говори му где да стави комби, након ког договора је окривљени ББ довезао илегалне мигранте комби возилом на наведену адресу и сместио их, те је на тај начин окривљени ГГ са ББ по претходном договору омогућио за осам илегалних миграната недозвољени боравак и преноћиште у помоћним просторијама породичне куће у ... Суд је правилно и у односу на окривљене ВВ и ГГ утврдио да су окривљени саучествовали у кривичном делу, свесни да се ради о превозу миграната без права боравка и транзита уз новчану надокнаду, што је и једини реалан мотив, али имајући у виду природу њиховог доприноса и одсуства доказа о личној користи, суд је нашао да су ВВ и ГГ своје радње предузели у намери прибављања имовинске користи за окривљеног ББ, са којим су поводом кривичних дела једино и били у комуникацији, а који није спорио да је превоз миграната чинио за новчану накнаду, а за коју радњу је остварио новчану корист у износу од 600 евра, како је то претходно и утврђено, а што је потврдио и окривљени ББ.

Имајући у виду да је чињенично стање правилно и потпуно утврђено, првостепени суд је извео правилан закључак у погледу кривице окривљених и правне квалификације, правилно налазећи да су се у радњама окривљеног АА и ББ стекла објективна и субјективна обележја продуженог кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 4 у вези става 2 у вези члана 61 став 1 КЗ, а окривљеног ББ у стицају са продуженим кривичним делом посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356 став 1 тачка 5 у вези члана 355 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 61 КЗ (описаних под тачкама 4 и 5 изреке пресуде), а у радњама окривљених ВВ и ГГ су се стекла објективна и субјективна обележја кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи помагањем из члана 350 став 2 у вези члана 35 Кривичног законика (описаног под тачком 6 изреке пресуде), због чега су супротни жалбени наводи којима се првостепена пресуда побија

због повреде кривичног закона оцењени као неосновани.

Када је у питању одлука о кривичној санкцији, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење налази да је првостепени суд приликом избора врсте и висине кривичних санкција које ће изрећи окривљенима, имао у виду све околности из члана 54 Кривичног законика које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана а њена висина правилно одмерена. Од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА суд је ценио породични статус окривљеног који је отац двоје малолетне деце, чињеницу да је у битном окривљени признао кривично дело док је од отежавајућих околности суд ценио упорност окривљеног у извршењу кривичног дела које је извршено у продуженом трајању те чињеницу да је окривљени у периоду од 2005. до 2013. године поред наведених пресуда осуђиван још 4 пута за неистоврсна кривична дела, што указује на склоност окривљеног ка вршењу кривичних дела. Осим тога, првостепени суд је у односу на окривљеног АА правилно закључио да су испуњени услови из члана 55а Кривичног законика, будући да је окривљени АА првостепеном пресудом осуђен за кривично дело извршено са умишљајем за које је прописана казна затвора при чему је раније више пута осуђиван за кривична дела учињена са умишљајем на казне затвора од најмање 1 (једне) године и то по пресуди Вишег суда у Зајечару К.бр.158/06-08 од 18.02.2009. године, правноснажна 03.06.2010. године, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 2 (два) месеци и по пресуди Вишег суда у Зајечару К.бр.53/11 од 30.05.2011. године, правноснажна 14.09.2011. године, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ на казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци а које казне (спојене по пресуди Вишег суда у Зајечару Кв.бр.3/15 од 26.01.2015. године) издржао до 02.06.2017. године када је отпуштен са издржавања казне, тако да од дана отпуштања до извршења новог кривичног дела од 28.06.2021. године које је предмет овог поступка није протекло 5 година, чиме су и испуњени услови прописани чланом 55а Кривичног законика, а који су примењени у односу на кривично дело из члана 350 став 4 у вези става 2 Кривичног законика. Међутим, по налажењу Апелационог суда у Београду, првостепени суд није правилно одмерио казну затвора сходно одредби члана 55а Кривичног законика, на шта основано указује јавни тужилац Тужилаштва за организовани криминал у изјављеној жалби, због чега је Апелациони суд у Београду побијану пресуду у односу на окривљеног АА преиначио у погледу одлуке о казни тако што је уз правилну примену закона и члана 55а Кривичног законика а ценећи све напред наведене како олакшавајуће тако и отежавајуће околности окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од 9 (девет) година и 1 (један) месец, имајући у виду да је за кривично дело из члана 350 став 4 у вези става 2 у вези члана 61 Кривичног законика прописана казна затвора од 3 (три) до 15 (петнаест) година, те распон од 3 (три) до 15 (петнаест) година, (12 година) када се подели на 2 сходно одредби члана 55а Кривичног законика представља период од 6 (шест) година коме се додаје период од 3 (три) године, што представља укупан период од 9 (девет) година, те како казна мора бити изнад половине распона прописане казне, то је Апелациони суд у Београду окривљеног осудио на казну затвора у трајању од 9 (девет) година и 1 (једног) месеца, у коју се окривљеном урачунава време које је провео у притвору од 14.09.2021. године када је лишен слободе до 27.12.2022. године и време проведено на издржавању мере забране напуштања стана која се рачуна од 27.12.2022. године до 04.03.2024. године.

Када је у питању окривљени ББ првостепени суд је од олакшавајућих околности ценио искрено држање окривљеног пред судом, ранију неосуђиваност, те породични статус окривљеног који је отац једног малолетног детета, док од отежавајућих околности чињеницу да су дела извршена у продуженом трајању, па је окривљеном ББ претходно утврдио казне затвора и то за кривично дело из члана 350 став 4 у вези става 2 у вези члана 61 Кривичног законика казну затвора у трајању од 3 (три) године и 3 (три) месеца а за кривично дело из члана 356 став 1 тачка 5 у вези члана 355 став 2 у вези става 1 у вези члана 61 Кривичног законика казну затвора у трајању од 7 (седам) месеци, те је окривљеног ББ осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци.

Када је у питању окривљена ВВ првостепени суд је њој правилно одмерио казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци а у односу на окривљеног ГГ казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, с тим што је одредио да ће се изречене казне извршити на начин што окривљени не смеју да напусте просторије у којима станују без електронског надзора, при чему је суд од олакшавајућих околности у односу на окривљену ВВ ценио чињеницу да до сада није осуђивана, да је мајка малолетног детета, коректно држање пред судом, те да је кривично дело учињено помагањем, док отежавајућих околности на страни окривљене суд није нашао, док је у односу на окривљеног ГГ од олакшавајућих околности ценио да до сада није осуђиван, његове године, чињеницу да у битном признаје кривично дело, те да је кривично дело учињено помагањем, док отежавајућих околности на страни окривљеног суд није нашао, због чега је и одлучио као у изреци побијане пресуде.

Првостепени суд је такође правилно применом одредби чланова 56 и 57 Кривичног законика у односу на окривљене ВВ и ГГ ублажио казне испод законом прописаног посебног минимума сходно правилима из члана 57 Кривичног законика, с обзиром да је чланом 35 став 1 Кривичног законика прописано да је помагање факултативни основ за ублажавање казне, за шта је у образложењу побијане пресуде дао јасне разлоге у свему прихватљиве и за Апелациони суд у Београду, Посебно одељење.

Ценећи степен повреде заштићеног добра, те степен кривице окривљеног, Апелациони суд у Београду налази да ће се управо овако изреченим казнама затвора у односу на окривљеног АА у трајању од 9 (девет) година и 1 (једног) месеца у коју му се урачунава време које је провео у притвору и на мери забране напуштања стана, те у односу на окривљеног ББ коме је изречена јединствена казна затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци и у односу на окривљене ВВ у трајању од 6 (шест) месеци и ГГ у трајању од 8 (осам) месеци, која ће се у односу на окривљену ВВ и окривљеног ГГ извршити на начин што не смеју да напусте просторије у којима станују без електронског надзора, остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 Кривичног законика а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 Кривичног законика.

Са свега напред изнетог, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, донео је одлуку као у изреци пресуде на основу одредбе чланова 457 и 459 ЗКП.

Записничар
Александар Багаш, с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић